

Aktualności MSSF

W tym wydaniu:

2 MSSF 9 wreszcie trafia do użytkowników

RMSR finalizuje projekt mający na celu zastąpienie MSR 39

4 Grupa ds. wdrażania nowego standardu dotyczącego przychodów

Grupa ds. wdrażania nowego standardu dotyczącego przychodów rozpoczyna dyskusje na temat MSSF 15

5 Połączenia jednostek gospodarczych

ESMA wypowiada się na temat rachunkowości zgodnie z MSSF 3

6 Wiadomości z Cannon Street

MSR 41 i MSR 16

UE przyjmuje KIMSF 21

Ponowne dyskusje na temat leasingu

Inicjatywa dotycząca ujawnień

Dyskusje na temat Założeń koncepcyjnych

8 Pytania i odpowiedzi

„J” jak jednostki powiązane

11 Z przymrużeniem oka

MSSF 9 wreszcie trafia do użytkowników

RMSR (ang. IASB) opublikowała ostateczną „pełną” wersję MSSF 9 – Instrumenty finansowe. Nowy standard zawiera wyjaśnienia dotyczące wymogów w zakresie klasyfikacji i wyceny, a także nowego modelu przewidywanych strat kredytowych. Mercedes Baño analizuje najważniejsze skutki zastąpienia MSR 39 nowym standardem.

W momencie, gdy RMSR wreszcie opublikowała MSSF 9, należałoby chyba oczekiwać przemarszu orkiestry dętej przez Cannon Street. Być może orkiestra tak długo czekała na ten występ, że w końcu przyjęła zaproszenie na ceremonię otwarcia Igrzysk Wspólnoty Narodów.

Do opublikowanych wcześniej wymogów w zakresie rachunkowości zabezpieczeń RMSR dopracowała rozdział na temat klasyfikacji i wyceny oraz dodała nowy rozdział poświęcony stratom kredytowym. Tym samym opuściła kurtynę na główną część MSSF 9.

Epilog nadal czeka za kulisami, jako że rozdział na temat makrozabezpieczeń jest dopiero na etapie materiałów do dyskusji. Okres zgłaszania uwag kończy się w październiku.

Wymogi w zakresie klasyfikacji i wyceny

MSSF 9 wyróżnia trzy kategorie instrumentów dłużnych: wyceniane według zamortyzowanego kosztu, według wartości godziwej przez inne całkowite dochody (ang. FVOCI) i według wartości godziwej przez wynik finansowy (ang. FVPL). Zasady wyceny poszczególnych kategorii są podobne do obecnych wymogów MSR 39.

Klasyfikacja zależy od modelu biznesowego zarządzania aktywami finansowymi oraz od tego, czy umowne przepływy pieniężne to wyłącznie płatności kapitału i odsetek (ang. solely payments of principal and interest, SPPI).

Model biznesowy jednostki oznacza sposób, w jaki jednostka zarządza swoimi aktywami finansowymi w celu wypracowywania przepływów pieniężnych oraz tworzenia wartości dla spółki. Model biznesowy jednostki określa, czy przepływy pieniężne będą pochodziły z pobierania umownych przepływów pieniężnych, sprzedaży aktywów finansowych, czy z obu tych źródeł. Jeżeli instrument finansowy jest utrzymywany w celu pobierania przepływów pieniężnych, może być zaklasyfikowany jako wyceniany według zamortyzowanego kosztu tylko jeżeli dodatkowo spełnia wymóg wyłącznie płatności kapitału i odsetek. Instrumenty dłużne mogą być klasyfikowane jako wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody (FVOCI), jeżeli spełniają wymóg wyłącznie płatności kapitału i odsetek (SPPI) i są utrzymywane w portfelu, w którym spółka utrzymuje zarówno aktywa w celu pobierania przepływów pieniężnych, jak i sprzedaje aktywa. Aktywa finansowe nie zawierające przepływów pieniężnych, które pochodzą wyłącznie z płatności kapitału i odsetek (SPPI), muszą być wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy (FVPL) (na przykład instrumenty pochodne).

Inwestycje w instrumenty kapitałowe są zawsze wyceniane w wartości godziwej. Jednakże kierownictwo ma możliwość nieodwołalnego wyboru prezentacji zmian wartości godziwej w innych całkowitych dochodach, o ile instrument nie jest przeznaczony do obrotu. Jeżeli jest przeznaczony do obrotu, zmiany wartości godziwej prezentuje się w wyniku finansowym.

Model przewidywanych strat kredytowych

Nowy model przewidywanych strat kredytowych (ang. expected credit losses model, ECL) odpowiada na zarzut: „zbyt mało, zbyt późno” postawiony podczas ostatniego kryzysu gospodarczego.

MSSF 9 przedstawia trzyetapowe podejście do rachunkowości strat kredytowych, oparte na zmianie jakości kredytowej aktywów finansowych od momentu ich początkowego ujęcia. Aktywa przechodzą przez trzy etapy wraz ze zmianą jakości kredytowej i etapy te dyktują, w jaki sposób jednostka wycenia straty z tytułu utraty wartości lub stosuje metodę efektywnej stopy procentowej.

Utratę wartości mierzy się za pomocą przewidywanych strat kredytowych dla całego okresu istnienia instrumentu, a nie 12-miesięcznych ECL, w momencie, gdy nastąpił znaczący wzrost ryzyka kredytowego. Wprowadzono uproszczenia operacyjne dla należności z tytułu leasingu i należności handlowych.

W praktyce zasady te oznaczają, że w momencie początkowego ujęcia aktywów finansowych jednostki będą musiały w dniu 1 wykazać stratę równą 12-miesięcznej przewidywanej stracie kredytowej (lub przewidywane straty kredytowe przez cały okres istnienia instrumentu w przypadku należności handlowych). Będzie to miało znaczący wpływ na jednostki posiadające duże portfele aktywów finansowych wykazywanych według zamortyzowanego kosztu lub według wartości godziwej przez inne całkowite dochody.

Na kogo zmiana będzie miała największy wpływ?

MSSF 9 ma zastosowanie do wszystkich spółek. Jednak instytucje finansowe i inne jednostki posiadające duże portfele aktywów finansowych wykazywanych według zamortyzowanego kosztu lub według wartości godziwej przez inne całkowite dochody najbardziej odczują skutki zastosowania standardu, szczególnie w odniesieniu do modelu przewidywanych strat kredytowych. Jednostki powinny jak najszybciej ocenić skutki nowego standardu. Wdrożenie nowego modelu przewidywanych strat kredytowych może napotkać trudności i wymagać istotnych modyfikacji systemów zarządzania kredytowego.

RMSR powołała grupę ds. wdrażania nowego standardu, która ma rozpatrywać najtrudniejsze aspekty wdrażania nowego modelu przewidywanych strat kredytowych.

Ujednolicenie?

Nowy i kompletny standard jest standardem tylko RMSR. RMSR i RSRF (ang. FASB) nie doszły do porozumienia ani w kwestii klasyfikacji i wyceny, ani modeli utraty wartości, chociaż MSSF 9 miał być w pierwotnym założeniu projektem ujednolicenia standardów.

Grupa ds. wdrażania nowego standardu dotyczącego przychodów przedstawia typowych podejrzanych... a także niespodzianki

Debata na temat wdrażania nowego standardu RMSR i RSRF dotyczącego przychodów rozpoczęła się w tym miesiącu wraz z pierwszym spotkaniem grupy ds. wdrażania nowego standardu dotyczącego przychodów (ang. Transition Resource Group – TRG).

MSSF 15 został opublikowany dopiero dwa miesiące temu, ale pytania na temat jego stosowania już napływają. Grupa TRG ds. przychodów spotkała się po raz pierwszy w ubiegłym tygodniu, aby rozpocząć debatę nad tymi problemami. Grupa ta składa się z przedstawicieli środowisk księgowych, zarówno międzynarodowych, jak i ze Stanów Zjednoczonych i obejmuje przedstawicieli sporządzających sprawozdania finansowe, ich użytkowników i firm audytorskich.

Dyskusje nie przyniosły jednoznacznych rozstrzygnięć. Nic w tym dziwnego, jako że TRG nie powstała po to, by interpretować lub ustanawiać standardy. Celem TRG jest raczej informowanie Rad o potencjalnych problemach z wdrażaniem nowego standardu, które mogą wymagać rozwiązania. Przyjrzyjmy się pierwszym problemom, jakie się pojawiły.

O czym rozmawiano?

Principal versus agent

Dwa spośród czterech materiałów poddanych dyskusji dotyczyły kwestii pryncypał versus agent (ang. principal versus agent). Można by zapytać, dlaczego, skoro wskazania w MSSF 15 są dokładnie takie same, jak w poprzednich przepisach. W tym właśnie problem. MSSF 15 wymienia te same wskazania, ale podstawowy model uległ istotnej zmianie – z modelu ryzyka i wynagrodzenia na model oparty na przekazaniu kontroli.

Grupę TRG zapytano, dlaczego principal musi mieć kontrolę nad towarami lub usługami zanim zostaną one dostarczone i w jaki sposób identyfikacja pryncypała/agenta wiąże się z pojęciem kontroli. Dyskusja była szeroka i jedyną rzeczą, w której udało się wypracować konsensus było to, że ocena wymaga osądu. Niektórzy sugerowali, że standard jest niejasny, ale jeszcze nie wiadomo, jakie działania Rady mogą podjąć w tej sprawie.

Wyłączenie dotyczące tantiem

Nie dziwiło też pytanie o to, jak stosować „wyjątek”, który opóźnia ujmowanie przychodów z tantiem z licencji na własność intelektualną opartych na sprzedaży lub wykorzystaniu, do czasu nastąpienia takiej sprzedaży lub wykorzystania. Każdy wyjątek będzie źródłem debat nad tym, jak szeroko lub wąsko powinien być stosowany. Członkowie TRG wyrażali różne poglądy na ten temat i ponownie nie ma jasności, w jaki sposób Rady mogłyby pchnąć te dyskusje do przodu.

Testy na utratę wartości

Dobra wiadomość jest taka, że zgodzono się, że przepływy pieniężne z odnowień i wydłużeń można uwzględniać przy testach na utratę wartości przeprowadzanych w stosunku do skapitalizowanych kosztów kontraktu. Nie widać jednak żadnych ewentualnych działań ze

strony Rad w celu rozwiązania problemu potencjalnej niespójności w sformułowaniu standardu.

Co dalej?

Rady zapewniły, że ich odpowiedzi na zgłaszane problemy i informacje o tym, czy określone działania zostaną podjęte, będą całkowicie przejrzyste. Pierwszy raz o sposobie komunikacji będziemy prawdopodobnie mogli przekonać się w październiku przy okazji kolejnego spotkania TRG.

Połączenia jednostek gospodarczych przyciągają uwagę regulatorów

Raport ESMA na temat rachunkowości połączeń jednostek określa informacje na temat połączeń jednostek ujawniane dobrze oraz obszary wymagające poprawy.

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ang. ESMA) opublikował raport na temat rachunkowości połączeń jednostek według MSSF. ESMA przyglądał się temu, jak MSSF 3 jest stosowany przez 56 emitentów w Unii Europejskiej. Wymieniono pewne pozytywne rozwiązania, ale raport wskazuje na szereg obszarów, w których stosowana jest różnorodna praktyka i gdzie jakość informacji finansowych mogłaby ulec poprawie.

Ważniejsze kwestie przedstawiono w skrócie poniżej:

- Wartość firmy i zyski z tytułu okazijnego nabycia: ESMA nadal ma wątpliwości co do standardowych opisów czynników składających się na wartość firmy oraz czynników prowadzących do transakcji okazijnego nabycia. ESMA dodatkowo wskazuje na fakt, że liczba jednostek wykazujących zysk z tytułu okazijnego nabycia (11%) jest wyższa niż oczekiwała tego RMSR.
- Wartości niematerialne i zobowiązania warunkowe: ESMA zachęca do większego rozbicia informacji na temat wartości niematerialnych i zobowiązań warunkowych. Podkreśla, że techniki wyceny i założenia będą różniły się w zależności od rodzaju pozycji. Dodatkowo, ESMA zachęca RMSR do kontynuacji oceny wartości niematerialnych dotyczących relacji z klientami, w szczególności, czy wytyczne księgowo powinny odróżniać relacje umowne od nieumownych.
- Techniki wyceny w wartości godziwej: ESMA zwraca uwagę, że wiele jednostek ujawnia jedynie istnienie niezależnej wyceny, a nie metody i założenia przyjęte do ustalenia wartości godziwej. Sugeruje, że jakość ujawnianych informacji mogłaby być lepsza, gdyby niektóre wymogi informacyjne z MSSF 13 zostały wprowadzone do MSSF 3.

Wiadomości z Cannon Street

Zmiany do MSR 41 i MSR 16 dotyczące roślin produkcyjnych

RMSR wprowadziła zmiany do MSR 16 i MSR 41 dotyczące roślin produkcyjnych. Przed zmianami wszystkie aktywa biologiczne wchodziły w zakres MSR 41 i były wyceniane w wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do sprzedaży. Obecnie rośliny produkcyjne będą wykazywane inaczej niż wszystkie pozostałe aktywa biologiczne.

Zmiany wprowadzają rozróżnienie pomiędzy roślinami produkcyjnymi a pozostałymi aktywami biologicznymi, ponieważ rośliny produkcyjne są wykorzystywane wyłącznie w celu pozyskania produktów rolniczych przez ich okres produkcyjny. Rośliny produkcyjne traktuje się podobnie jak maszyny w procesie produkcji i dlatego będą one klasyfikowane jako rzeczowe aktywa trwałe i wykazywane zgodnie z MSR 16.

Zmiany mają być stosowane retrospektywnie i wchodzi w życie dla rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2016 r. lub później. Dozwolone jest ich wcześniejsze zastosowanie. Jednostki obecnie sporządzające sprawozdania finansowe według MSSF, które wyceniają rośliny produkcyjne w wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do sprzedaży, mogą zastosować dla tych aktywów wartość godziwą jako domniemany koszt w momencie przyjęcia zmian.

UE zatwierdza KIMSF 21

Unia Europejska zatwierdziła KIMSF 21 „Opłaty publiczne”, która jest interpretacją MSR 37 „Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe”. Interpretacja ta obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2014 r. lub później (17 czerwca 2014 r. lub później dla spółek z UE).

KIMSF 21 określa zasady rachunkowości dla zobowiązań do uiszczenia opłat publicznych innych niż podatek dochodowy. Interpretacja może skutkować późniejszym ujęciem zobowiązania niż poprzednio, szczególnie w przypadku opłat publicznych, które powstały w wyniku zaistniałych okoliczności w konkretnej dacie. Więcej informacji można znaleźć w publikacji Na gorąco (Straight away) Nr 119.

Ponowne obrady na temat leasingu

W czerwcu i lipcu RMSR i RSRF („Rady”) kontynuowały obrady na temat subleasingu, transakcji sprzedaży i leasingu zwrotnego oraz prezentacji i wymogów informacyjnych.

Subleasing

Rady uzgodniły, że jednostka będąca zarówno leasingodawcą, jak i leasingobiorcą tego samego składnika aktywów, powinna wykazywać leasing główny i subleasing jako dwie odrębne umowy, chyba że umowy te spełniają warunki wytycznych w sprawie łączenia umów omawianych wcześniej.

RMSR zdecydowała, że klasyfikację subleasingu powinno ustalać się w odniesieniu do przedmiotu leasingu (ang. right-of-use asset, ROU asset) z leasingu głównego. RSRF zdecydowała, że klasyfikację subleasingu powinno ustalać się w odniesieniu do aktywów będących przedmiotem umowy.

Transakcje sprzedaży i leasingu zwrotnego

Rady uzgodniły, że sprzedający-leasingobiorca powinien wykazywać sprzedaż składnika aktywów na podstawie nowych wytycznych w sprawie ujmowania przychodów. Jeżeli

sprzedający-leasingobiorca posiada opcję odkupu w odniesieniu do bazowego składnika aktywów, nabywca-leasingodawca nie uzyska kontroli nad tym składnikiem aktywów. RSRF zdecydowała przeprowadzić więcej analiz dotyczących opcji sprzedaży z możliwością realizacji w wartości godziwej.

RMSR uzgodniła, że sprzedający-leasingobiorca powinien wykazać sprzedaż części składnika aktywów (to jest sprzedaż swojego udziału w wartości rezydualnej). Natomiast RSRF ustaliła, że zysk należy ujmować tak samo, jak w przypadku każdej innej sprzedaży składnika aktywów niefinansowych.

Rady zgodziły się, że jeżeli cena sprzedaży składnika aktywów będącego przedmiotem umowy jest niższa niż jego wartość godziwa, różnicę należy wykazać jako korektę wartości przedmiotu leasingu (ang. ROU asset). Jeżeli cena sprzedaży przewyższa wartość godziwą składnika aktywów, sprzedający -leasingobiorca powinien ująć kwotę nadwyżki ceny sprzedaży jako dodatkowe zobowiązanie finansowe. Nabywca-leasingodawca powinien wykazać niedobór ceny sprzedaży jako przedpłatę czynszu przez sprzedającego-leasingobiorcę, zaś nadwyżkę ceny sprzedaży jako dodatkowe finansowanie udzielone sprzedającemu-leasingobiorcy.

Wymogi w zakresie prezentacji i informacji do ujawnienia

Rady omawiały także wymogi w zakresie prezentacji i informacji do ujawnienia, w tym prezentacji w bilansie i sprawozdaniu z przepływów pieniężnych oraz wymogi informacyjne dotyczące leasingodawcy.

RMSR nadal ma szereg tematów do omówienia przed wydaniem ostatecznego standardu.

Inicjatywa w zakresie ujawniania informacji

RMSR kontynuowała dyskusje na temat swojej inicjatywy w zakresie ujawniania informacji. Główne punkty były następujące:

- Zmiany do MSR 7 – RMSR planuje zaproponowanie zmiany do MSR 7, wymagającej uzgadniania zobowiązań związanych z działalnością finansową. Przeprowadzone zostaną dalsze badania opinii w sprawie potrzeby ujawniania dodatkowych informacji na temat pewnych ograniczeń w odniesieniu do środków pieniężnych i ich ekwiwalentów, takich jak ograniczenie możliwości dystrybucji środków pieniężnych w ramach grupy kapitałowej.
- Prezentacja – RMSR zdecydowała nie wznawiać projektu dotyczącego prezentacji sprawozdań finansowych. Wprowadzi projekt do rozrastającego się planu prac badawczych nad sprawozdawczością wyników działalności (ang. Performance Reporting). Pracownicy RMSR przygotują szczegółowy plan projektu i jego powiązań z inicjatywą w zakresie ujawniania informacji oraz projektem Założeń koncepcyjnych.

Dyskusje nad Załoženiami koncepcyjnymi

W czerwcu i lipcu RMSR posunęła naprzód dyskusje nad Załoženiami koncepcyjnymi. Następnym krokiem w tym procesie jest wydanie projektu standardu do dyskusji (ang. ED), który spodziewany jest na koniec tego roku. Poniżej przedstawiamy niektóre z kluczowych wstępnych decyzji:

- Bieżące zobowiązanie do przekazania zasobów w wyniku zdarzeń z przeszłości występuje, jeżeli jednostka „nie ma praktycznej możliwości uniknięcia” takiego przekazania oraz kwota przekazywanych zasobów została ustalona w odniesieniu do korzyści, jakie jednostka uzyskała, lub działań, jakie przeprowadziła w przeszłości. Ustalenie, co oznacza „praktyczna możliwość”, będzie przedmiotem prac na poziomie

standardu.

- Założenia będą wymagały wykazania sumy lub podsumy zysku lub straty. Zysk lub stratę opisuje się jako podstawowe, ale nie jedyne źródło informacji na temat wyników działalności za dany okres.
- Założenia nie będą definiowały oddzielnego celu wyceny, lecz będą opisywały, co wnosi wycena do ogólnego celu sprawozdawczości finansowej. RMSR rozpoczęła dyskusje nad kategoriami wyceny.
- Jednostka rozrachunkowa będzie przedmiotem decyzji podejmowanych na poziomie standardów, ale Założenia będą zawierały wykaz czynników do rozważenia przy ustalaniu jednostki rozrachunkowej.
- Nie zostaną wprowadzone żadne zmiany do pojęcia istotności zdefiniowanego w obecnych Założeniach.

Alfabet MSSF: „J” jak informacje o „jednostkach powiązanych”

Anna Schweizer z centralnej grupy doradczych usług księgowych PwC przygląda się najczęstszemu problemom związanym z ujawnianiem informacji o jednostkach powiązanych.

Można by zapytać „dlaczego wybrano ten temat?” Większość osób uważa, że standard jest jasny, a ujawnienia powinny być proste, ale może im umykać kilka kruczków. Na tym temacie nadal koncentruje się wiele organów nadzoru na świecie. Spójrzmy na niektóre często zadawane pytania dotyczące informacji do ujawnienia na temat jednostek powiązanych.

Zobowiązanie do zrobienia czegoś

Wiele osób uważa, że informacje o jednostkach powiązanych dotyczą transakcji, ale tak naprawdę obejmują one coś więcej. MSR 24 wymaga od jednostek ujawniania zobowiązań w stosunku do jednostek powiązanych, w tym „zobowiązań do zrobienia czegoś, o ile określone zdarzenie nastąpi – lub nie nastąpi – w przyszłości”.

Spójrzmy na następujący przykład:

Jednostka A zawiera umowę ze swoim dyrektorem finansowym w roku 2011. Jednostka przenosi swoją centralę i wymaga tego samego od swojego dyrektora finansowego. Jednostka A kupi nieruchomość mieszkalną dyrektora finansowego, jeżeli nie uda jej się znaleźć na nią nabywcy do 30 czerwca 2012 r. Jednostka A sporządza swoje sprawozdanie finansowe za rok zakończony 31 grudnia 2011 r. Czy ujawnienie tej umowy jest wymagane?

Zobowiązanie się Jednostki A do nabycia nieruchomości od dyrektora finansowego, jeżeli nie uda się jej sprzedać, powinno zostać ujawnione, mimo że faktyczna transakcja zakupu nieruchomości jeszcze nie nastąpiła. Ujawnienie tej informacji jest konieczne, nawet jeśli Jednostka A spodziewa się nabyć nieruchomość za cenę rynkową.

Należy również pamiętać, że termin „kluczowi członkowie kierownictwa” obejmuje wszystkich dyrektorów jednostki (wykonawczych i pozostałych). Dlatego dyrektor finansowy jest jednostką powiązaną Jednostki A, i wszelkie transakcje lub zobowiązania powzięte pomiędzy stronami wymagają ujawnienia w sprawozdaniu finansowym Jednostki A, jeżeli spełniają warunki definicji transakcji pomiędzy jednostkami powiązanymi.

Jak interpretować termin „rząd”?

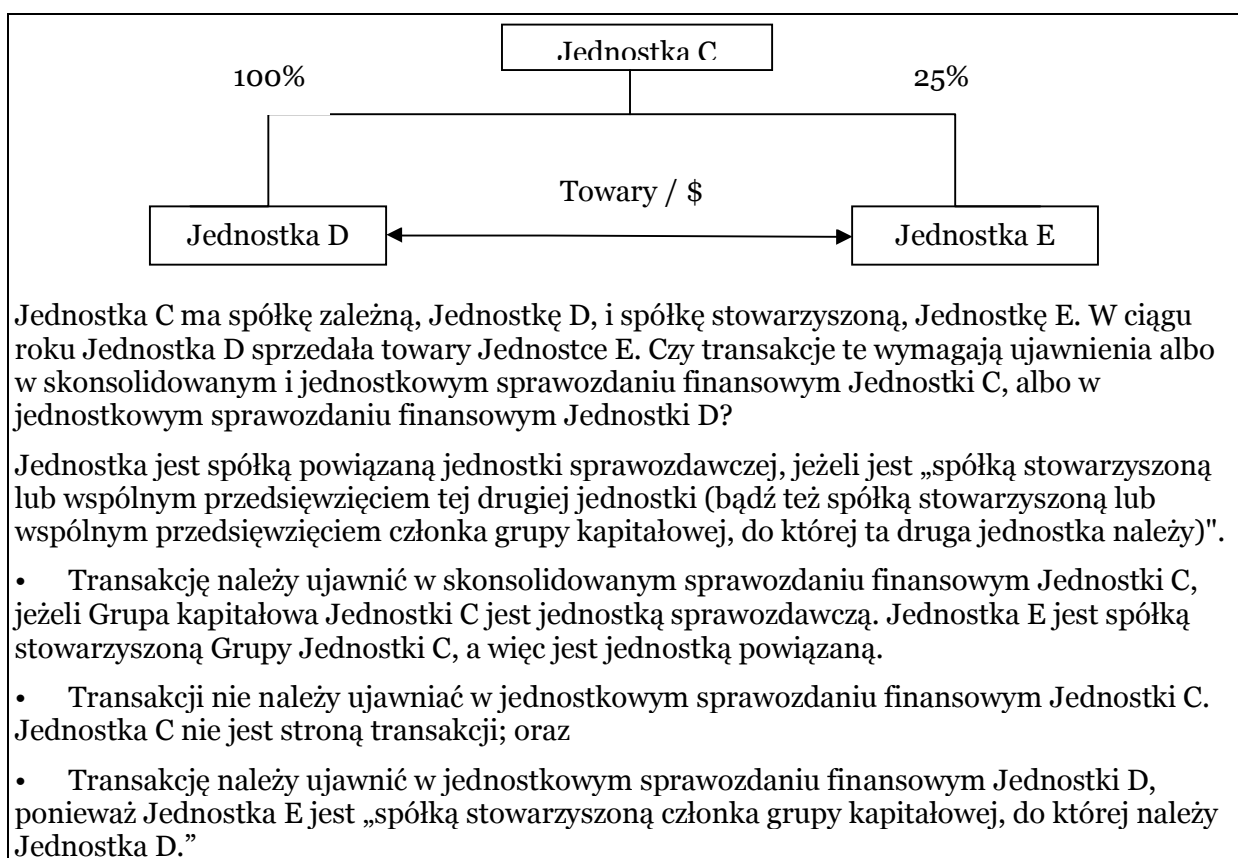
Przyjmijmy, że Jednostka A, kontrolowana przez rząd Regionu X w Państwie Z, zawiera transakcję z Jednostką B, kontrolowaną przez rząd Regionu Y w Państwie Z. Czy jednostki te są podmiotami powiązanymi? Czy będzie miało zastosowanie wyłączenie dotyczące transakcji pomiędzy jednostkami powiązanymi z rządem?

MSR 24 nie zawiera dodatkowych wytycznych w sprawie definicji rządu, a relacje pomiędzy różnymi częściami rządu mogą być różne w różnych jurysdykcjach. RMSR nie podała dodatkowych wytycznych, ponieważ uznała, że nawet bardziej szczegółowa definicja nie zdoła uchwycić każdej struktury w każdej jurysdykcji. W związku z tym przy ustalaniu, czy jednostka jest powiązana z rządem, należy zastosować subiektywny osąd. Osąd ten będzie uwzględniał, na przykład, jak dużą kontrolę lub wpływ rząd jako „jednostka dominująca” ma nad „spółkami zależnymi”, podobnie jak w przypadku oceny kontroli w innych standardach.

Czy jednostka stowarzyszona z jednostką dominującą jest jednostką powiązaną spółki zależnej?

Definicja jednostki powiązanej w MSR 24 ma szereg różnych cech, w związku z czym czasem trudno jest ocenić, które jednostki są powiązane ze złożonymi organizacjami obejmującymi jednostki stowarzyszone i wspólne przedsięwzięcia.

Podstawową zasadą definicji jest to, że jednostki powiązane mogą zawierać transakcje, których jednostki niepowiązane by nie zawierały. Takie transakcje należy ujawnić. Spójrzmy na przykład.

Jednostki powiązane tylko przez część roku

Jeżeli jednostki są powiązane tylko przez część roku, wymogi informacyjne dotyczą tylko okresu, w którym jednostki były powiązane, zaś nie dotyczą okresów przed ani po.

Transakcje podlegające eliminacji w ramach konsolidacji

Transakcje podlegające eliminacji w ramach konsolidacji są wyłączone z obowiązku ich ujawnienia w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. Nadal jednak należy w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym ujawniać transakcje pomiędzy spółką inwestycyjną a jej spółkami zależnymi wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy.

Usługi kluczowych członków kierownictwa z innej jednostki

Jednostka będąca odbiorcą usług świadczonych przez kluczowych członków kierownictwa z innej jednostki, ma obowiązek ujawnić te usługi jako wynagrodzenie kluczowych członków kierownictwa. Jednostka sprawozdawcza ma obowiązek ujawnić kwoty wypłacone lub należne z tytułu wynagrodzenia za usługi jednostce zarządzającej, ale nie kluczowym członkom kierownictwa.

A co w przypadku, gdy spółka zależna nie ponosi żadnych kosztów usług otrzymanych od jednostki dominującej? W takim przypadku spółka zależna i tak musi ujawnić szczegóły wynagrodzenia wypłaconego przez jednostkę dominującą na rzecz kluczowych członków kierownictwa spółki zależnej, jeżeli wartość wykonanych usług jest znacząca.

Jednostki sprawujące kontrolę na najwyższym szczeblu, będące osobami fizycznymi

Niektóre grupy kapitałowe mają jednostki sprawujące kontrolę na najwyższym szczeblu, będące osobami fizycznymi. Czy w takim przypadku należy ujawnić nazwisko tej osoby? Nazwisko osoby fizycznej należy ujawnić jako nazwę „jednostki sprawującej kontrolę na najwyższym szczeblu” dodatkowo do ujawnienia „jednostki dominującej najwyższego szczebla” (osoby prawnej).

Blog MSSF: Przyłącz się do dyskusji

Zobacz ostatnie dyskusje na temat MSSF 9 i MSSF 15 i zamów otrzymanie powiadomień na stronie <http://pwc.blogs.com/ifrs/email-alerts.html>

Z przymróżeniem oka

Aby uzyskać dalszą pomoc w kwestiach technicznych związanych z MSSF prosimy o kontakt:

Połączenia jednostek gospodarczych i przyjęcie MSSF

mary.dolson@uk.pwc.com: Tel.: + 44 (0) 207 804 2930

caroline.woodward@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 804 7392

Instrumenty finansowe i usługi finansowe

gail.l.tucker@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 117 923 4230 jessica.taurae@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 207 212 5700

tina.farington@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 207 212 2826

Zobowiązania, ujmowanie przychodów i inne zagadnienia

tony.m.debell@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 213 5336 richard.davis@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 212 3238

a.allocco@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 212 3722

Wydawca „Aktualności MSSF”

Andrea Allocco

a.allocco@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 212 3722

Niniejszy artykuł został opracowany w celach informacyjnych i stanowi jedynie ogólne wytyczne. Nie uwzględnia on celów, sytuacji finansowej ani potrzeb konkretnego czytelnika i nikt nie powinien działać na podstawie informacji zawartych w artykule przed uzyskaniem niezależnej porady profesjonalisty. Nie udziela się żadnego oświadczenia ani gwarancji (wraźnej lub dorozumianej) co do dokładności lub kompletności informacji zawartych w artykule i – w zakresie dozwolonym prawem – PricewaterhouseCoopers LLP, jego członkowie, pracownicy i przedstawiciele nie biorą na siebie żadnych zobowiązań prawnych lub finansowych ani obowiązku staranności w odniesieniu do działań lub zaniechań Państwa lub dowolnej innej osoby na podstawie informacji zawartych w niniejszym artykule oraz wszelkich decyzji podejmowanych na jego podstawie.
© 2014 PricewaterhouseCoopers. Wszelkie prawa zastrzeżone. Nazwa „PricewaterhouseCoopers” odnosi się do sieci firm członkowskich PricewaterhouseCoopers International Limited, z których każda stanowi oddzielny i niezależny podmiot prawny.